Domáca úloha:

- **Ak treba, preštuduj** si v knihe Karla Frielingsdorfa *Falošné predstavy o Bohu* kapitolu 5 – celú. **Definitívne urči svoju konkrétnu falošnú predstavu o Bohu. Skús tohto boha opísať** v texte v rozsahu c. jednej A4-ky. **Charakterizuj ho.**
- **Preštuduj** si v nasledujúcom texte príslušné časti Biblie**,** ktoré reflektujú Tvoju predstavu o Bohu a **konfrontuj** ich s bohom, v ktorého ste doteraz podvedome veril.
- **Ak chceš, napíš** tomuto samozvanému bohu list, v ktorom mu otvorene a od srdca vyjadríš svoje pocity voči nemu (trebárs mu vynadáš ☺) a v ktorom sa ho otvorene a jasne zriekneš a zanecháš ho. Vedome sa od neho dištancuj! **Príklad takéhoto** listu nájdeš vo *Frielingsdorfovej knihe*, v PDF verzii na stranách 41 a 42.
- **TIP: Nahlas** (!) potom (na nejakom vhodnom mieste) **prečítaj** svoj list vymyslnenému bohu a potom **vyznaj** svoju dôveru v skutočného Boha, v Boha Biblie a Boha Ježiša Krista. **Spáľ** opis boha, v ktorého si doteraz veril na znak toho, že ste s ním skončil a jeho moc nad Tvojim životom je odteraz zlomená!

Božia odpoveď na démonické predstavy o Bohu

AD Preťažujúci boh výkonu:

„*Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal, aby som hlásal evanjelium chudobným. Poslal ma* ***oznámiť zajatým, že budú prepustení, a slepým, že budú vidieť; utláčaných prepustiť na slobodu a ohlásiť Pánov milostivý rok***.“ (Lk 4,18–19)

„*Čo teda na to povieme? Ak je Boh za nás, kto je proti nám?* ***Keď on vlastného Syna neušetril, ale vydal ho za nás všetkých, akože by nám s ním nedaroval všetko!?***“ (Rim 8,31n)

„*Lebo ak sme boli* ***zmierení s Bohom smrťou jeho Syna vtedy, keď sme boli nepriateľmi****, tým skôr už ako zmierení budeme spasení jeho životom*.“ (Rim 5,10)

„***On nás spasil*** *a povolal svätým povolaním,* ***nie pre naše skutky, ale zo svojho rozhodnutia a milosti****, ktorú sme dostali v Kristovi Ježišovi pred večnými vekmi*.“ (2 Tim 1,9)

AD Boh trestajúci a odsudzujúci

„***Či môžem mať záľubu v smrti hriešnika? – hovorí Pán, Boh – a či nie v tom, aby sa odvrátil od svojich ciest a žil?***“ (Ez 18,23)

„***Otec nikoho ani nesúdi, ale všetok súd odovzdal Synovi,*** *aby si všetci ctili Syna tak, ako si ctia Otca.* “ (Jn 5,21-23)

„***Ak niekto počúva moje slová a nezachováva ich, ja ho nesúdim, lebo som neprišiel svet súdiť, ale svet spasiť.*** “ (Jn 12,47)

„***Kto obžaluje Božích vyvolencov? Boh, ktorý ospravedlňuje? A kto ich odsúdi? Kristus Ježiš, ktorý zomrel, ba viac - ktorý bol vzkriesený, je po pravici Boha prihovára sa za nás?***“ (Rim 8,33n)

„***Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil.*** *Kto v neho verí, nie je súdený. Ale kto neverí, už je odsúdený, pretože neuveril v meno Jednorodeného Božieho Syna.* ***A súd je v tomto:*** *Svetlo prišlo na svet, a ľudia milovali tmu viac ako svetlo...*“ (Jn 3,17-19)

AD Boh vzdialený a nekonkrétny

„***Pane, ty ma skúmaš a vieš o mne všetko;*** *ty vieš, či sedím a či stojím.* ***Už zďaleka vnímaš moje myšlienky:*** *či kráčam a či odpočívam, ty ma sleduješ.* ***A všetky moje cesty sú ti známe. Hoci ešte slovo nemám ani na jazyku, ty, Pane, už vieš, čo chcem povedať. Obklopuješ ma spredu i zozadu a kladieš na mňa svoju ruku.*** *...*“ (Ž 139)

„***Vy však máte aj všetky vlasy na hlave spočítané.***“ (Mt 10,30)

„*Boh, ktorý stvoril svet a všetko, čo je v ňom, ... urobil celé ľudské pokolenie, aby obývalo celý povrch zeme; určil im vymedzený čas a hranice ich bývania, aby hľadali Boha, ak by ho dajako nahmatali a našli* ***hoci od nikoho z nás nie je ďaleko. Lebo v ňom žijeme, hýbeme sa a sme.***“ (Sk 17,24-28)

„*Keďže teda máme vznešeného veľkňaza, ktorý prenikol nebesia, Ježiša, Božieho Syna, držme sa svojho vyznania.* ***Veď nemáme veľkňaza, ktorý by nemohol cítiť s našimi slabosťami; veď bol podobne skúšaný vo všetkom okrem hriechu.***“ (Hebr 4,14n)

- Boh naplno zaangažovaný v našom osude a živote:

„*Keď sa modlíte, nehovorte veľa ako pohania. Myslia si, že budú vypočutí pre svoju mnohovravnosť. Nenapodobňujte ich;* ***veď váš Otec vie, čo potrebujete, prv, ako by ste ho prosili.***“ (Mt 6,7n)

„***A Boh neobráni svojich vyvolených, čo k nemu volajú dňom i nocou, a bude k nim nevšímavý? Hovorím vám: Zaraz ich obráni.*** *Ale nájde Syn človeka vieru na zemi, keď príde?*“ (Lk 18,7n)

AD Boh – manipulátor

„***Na počiatku stvoril Boh človeka a ponechal mu možnosť rozhodnúť sa. Dal mu svoje príkazy a ustanovenia.*** *Ak chceš zachovávať príkazy, zachovajú ťa, a máš mu večne preukazovať žiadanú vernosť.* ***Položil pred teba vodu a oheň: čiahni rukou po tom, čo si vyvolíš. Pred človekom leží život a smrť, dobro a zlo: dostane to, čo sa mu ľúbi****.“* (Sir 15,14-18)

- Preto sa ani veci vždy nevyvíjajú podľa Boha:

„*Jeruzalem, Jeruzalem, ktorý zabíjaš prorokov a kameňuješ tých, čo boli k tebe poslaní, koľko ráz som chcel zhromaždiť tvoje deti, ako sliepka zhromažďuje svoje kuriatka pod krídla, a nechceli ste! Hľa, váš dom vám ostáva pustý.“* (Mt 23,37n)

AD Boh smrti, smútku, oberajúci a obmedzujúci

„***Veď Božie kráľovstvo*** *nie je jedlo a nápoj, ale* ***spravodlivosť, pokoj a radosť v Duchu Svätom.****“* (Rim 14,17)

„*Veru, hovorím vám:* ***Niet nikoho, kto by pre mňa a pre evanjelium opustil dom alebo bratov a sestry alebo matku a otca alebo deti alebo polia, aby nedostal stonásobne viac; teraz, v tomto čase, domy, bratov, sestry, matky, deti i polia,*** *hoci s prenasledovaním,* ***a v budúcom veku večný život.****“* (Mt 10,28-31)

„*Zlodej prichádza, len aby kradol, zabíjal a ničil.* ***Ja som prišiel, aby mali život a aby ho mali hojnejšie.****“* (Jn 10,10)

„*Doteraz ste o nič neprosili v mojom mene.* ***Proste a dostanete, aby vaša radosť bola úplná.***“ (Jn 16,24)

„*A* ***Ježiš*** *chodil po celej Galilei, učil v ich synagógach, hlásal evanjelium o kráľovstve a* ***uzdravoval každý neduh a každú chorobu medzi ľuďom.*** *“* (Mt 4,23)

KTO SOM A ČO MÁM V JEŽIŠOVI KRISTOVI?

Mt 5, 13:	Som soľ zeme.
Mt 5, 14:	Som svetlo sveta.
Mt 10, 1:	Mám od Ježiša moc nad nečistými duchm1, aby som ich vyháňal(a) a uzdravovala) každý neduh a každú chorobu.
Mt 10, 30:	Mám spočítané aj všetky vlasy na hlave.
Mt 12, 49-50:	Som Ježišovi brat, sestra, matka, ak plním vôľu Otca.
Jn 1, 12:	Stal(a) som sa Božím dieťaťom, ak som prijala Ježiša Krista.
Jn 3, 16:	Mám večný život, ak verím v Ježiša.
Jn 8, 31-36:	Som Ježišom Kristom vyslobodený(á) z otroctva.
Sk 2, 32:	Som svedkom toho, že Boh vzkriesil Ježiša z mŕtvych.
Sk 3, 25:	Som dcéra, syn prorokov a zmluvy.
Rim 1, 5:	Skrze Ježiša som dostal(a) milosť a apoštolský úrad.
Rim 1, 6:	Som povolaný(á) Ježišom Kristom.
Rim 1, 7:	Som Bohom milovaný(á), povolaný(á) svätý(á).
Rim 3, 23-24:	Zhrešil(a) som a chýba mi Božia sláva, ale som ospravedlnený(á) zadarmo jeho milosťou, vykúpením v Kristovi Ježišovi.
Rim 5, 1:	Ospravedlnený(á) z viery žijem v pokoji s Bohom skrze nášho Pána Ježiša Krista.
Rim 5, 2:	Skrze Ježiša Krista mám prístup k tej milost1, v ktorej zotrvávam, aj sa chválim nádejou na Božiu slávu.
Rim 5, 5:	Mám Božiu lásku rozliatu v srdci skrze Ducha Svätého, ktorého som dostal(a).
Rim 5, 9:	Som ospravedlnený(á) Ježišovou krvou.
Rim 5, 10:	Som zmierený(á) s Bohom skrze jeho Syna a budem spasený(á) Jeho životom.
Rim 6, 2:	Zomrel(a) som hriechu a už v ňom nemôžem žiť.
Rím 6, 3:	Bol(a) som pokrstený(á) v Kristovi Ježišovi - bol(a) sorn pokrstený(á) v jeho smrť.
Rim 6, 4:	Krstom som bol(a) s Ježišom pochovaný(á) v smrť, aby som tak, ako bol Ježiš vzkriesený z mŕtvych Otcovou slávou, aj ja žil(a) novým životom.
Rim 6, 6:	Môj starý človek bol s Ježišom ukrižovaný, aby bolo moje hriešne telo zničené, aby som už neotročil(a) hriechu.
Rim 6, 11:	Som mŕtvy(a) hriechu a žijem Bohu v Kristovi Ježišovi.
Rim 6, 17:	Hoci som bol(a) otrokom hriechu, zo srdca som sa podriadil(a) tomu učeniu, do ktorého som bol(a) uvedený(á).
Rim 6, 18:	Oslobodený(á) od hriechu som sa stal(a) služobníkom(icou) spravodlivosti.
Rim 8, 1:	Viac pre mňa niet odsúdenia, ak som v Kristovi Ježišovi.
Rím 8, 2:	Zákonom Ducha som oslobodený(á) od zákona hriechu a smrti.
Rim 8, 5-6:	Mám myseľ upriamenú na veci Ducha.
Rim 8, 14:	Som Božou dcérou, Božím synom.
Rim 8, 15:	Nedostal(a) som ducha otroctva, aby som sa musel(a) zasa báť, ale dostal(a) som Ducha adoptívneho synovstva, dcérstva, v ktorom volám: „Abba, Otče!"
Rim 8, 16:	Mám svedectvo Ducha vo svojom srdci.
Rim 8, 17:	Som dedičom(kou): Božím(ou) dedičom(kou) a Kristovým(ou) spoludedičom(kou).
Rim 8, 23:	Mám prvotiny Ducha.
Rim 8, 37:	Skrze Ježiša Krista som víťaz(ka).
Rim 12, 5:	Som údom Kristovho tela.
1 Kor 1, 30:	Som spravodlivý(á) a svätý(á).
1 Kor 2, 16:	Mám Kristovo zmýšľanie.
1 Kor 3, 9:	Som Božia roľa a Božia stavba.
1 Kor 3, 16:	Som svätým Božím chrámom a prebýva vo mne Boží Duch.
1 Kor 3, 23:	Som Kristovým vlastníctvom.
1 Kor 6,11:	Som obmytý(á), posvätený(á) a ospravedlnený(á).
1 Kor 6, 15:	Moje telo je Kristovým údom.
1 Kor 6, 19:	Som chrámom Ducha Svätého, ktorý je vo mne a ktorého mám od Boha.
1 Kor 6, 20:	Bol(a) som draho kúpený(á) krvou Ježiša Krista.
1 Kor 12, 4-11:	Skrze Ježiša Krista mám prístup k darom Ducha Svätého.
1 Kor 12, 13:	Spolu s ostatnými kresťanmi som pokrstená v Duchu v jedno telo. Bola som napojená jedným Duchom.
1 Kor 12, 27:	Som časťou tela Ježiša Krista.
1 Kor 15, 57:	Mám víťazstvo skrze nášho Pána Ježiša Krista.
2 Kor 1, 10:	Boh ma vyslobodil a vyslobodzuje zo smrti.

2 Kor 1, 22:	Mám Ducha Svätého, ktorý je pečaťou a označením na znak, že som Božie vlastníctvo.
2 Kor 2, 15:	Som Kristovou ľúbeznou vôňou pre Boha uprostred tých, čo sú na ceste spásy, i tých čo idú do záhuby.
2 Kor 2, 17:	Nie som ak mnohí, čo falšujú Božie slovo, ale hovorím úprimne ako z Boha a pred Bohom v Kristovi.
2 Kor 3, 2:	Som napísaný list, ktorí poznajú a čítajú všetci ľudia.
2 Kor 3, 3:	Som Kristov list napísaný nie atramentom, ale Duchom živého Boha, nie na kamenných tabuliach ale na tabuliach srdca.
2 Kor 3, 6:	Som súci(a) za služobníka(čku) Novej zmluvy, a nie litery, ale Ducha.
2 Kor 3, 12:	Mám nádej.
2 Kor 3, 18:	Som premieňaný(á) Pánovým Duchom na Jeho, čoraz slávnejší obraz.
2 Kor 3, 18:	Som Duchom Svätým pretváraný(á) na Pánovu podobu.
2 Kor 4, 5:	Som služobník(ica) blížnych pre Ježiša.
2 Kor 4, 7:	Poklad, ktorým je Ježiš Kristus a jeho evanjelium, mám v hlinenej nádobe, aby mal Boh zvrchovanú moc.
2 Kor 4, 8:	Zo všetkých strán som sužovaný(á), ale nie som stiesnený(á), som bezradný(á), ale nepoddávam sa.
2 Kor 4, 9:	Som prenasledovaný(á), ale nie som opustený(á), zrážajú ma, ale nehyniem.
2 Kor 4, 10:	Stále nosím na tele Ježišovo umieranie, aby sa na mojom tele zjavil aj Ježišov život.
2 Kor 4, 11:	Ustavične sa vydávam na smrť pre Ježiša, aby sa aj Ježišov život zjavil na mojom smrteľnom tele.
2 Kor 4, 13:	Mám ducha viery.
2 Kor 5, l:	Mám od Boha príbytok zhotovený nie rukou, ale večný dom v nebi.
2 Kor 5, 5:	Boh mi dal závdavok Ducha.
2 Kor 5, 6:	Som stále plný(á) dôvery a viem, že kým som doma v tele, som vzdialený od Pána
2 Kor 5, 8:	Som plný(á) dôvery a radšej sa chcem vzdialiť z tela a bývať u Pána
2 Kor 5, 17;	V Kristovi som novým stvorením. Staré sa pominúc a nastalo nové.
2 Kor 5, 20:	Som Kristovým(ou) vyslancom(kyňou) a akoby Boh napomínal skrze mňa.
2 Kor 5, 21:	V Ježišovi Kristovi som povolaný(á) stať sa Božou spravodlivosťou.
2 Kor 6, 4:	Vo všetkom sa odporúčam ako Boží(ia) služobník(ica).
2 Kor 6, 16:	Som chrám živého Boha.
2 Kor 7, 1:	Mám prisľúbenia.
2 Kor 8, 9:	Poznám milosť nášho Pána Ježiša Krista, že hoci bol bohatý, stal sa pre mňa chudobným, aby som sa ja jeho chudobou obohatil(a).
2 Kor 11,2:	Som zasnúbený(á) jednému mužov1, aby som bol(a) odovzdaný(á) Ježišovi Kristovi.
Gal 2, 16:	Nie som ospravedlnený(á) zo skutkov podľa zákona, ale iba skrze vieru v Ježiša Krista. Uveril(a) som v Ježiša, aby som bol(a) ospravedlnený(á) z viery v Krista, a nie zo skutkov podľa zákona, lebo zo skutkov podľa zákona nebude ospravedlnený nijaký človek.
Gal 2, 19:	Skrze zákon som zomrel(a) zákonu, aby som žil(a) Bohu. S Kristom som pribitý(á) na kríž.
Gal 2, 20:	Žijem vo viere v Božieho Syna, ktorý ma miluje a vydal za mňa svoj život.
Gal 3, 7;	Som Abrahámov syn (dcéra).
Gal 3, 9:	Som žehnaný(á) s veriacim Abrahámom.
Gal 3, 13:	Som vykúpený(á) spod kliatby zákona tým, že sa Ježiš Kristus za mňa stal kliatbou, lebo je napísané: „Prekliaty je každý, kto visí na dreve“.
Gal 3, 25:	S Ježišom Kristom a v Duchu Svätom už nepodlieham zákonu.
Gal 3, 26:	Skrze vieru v Kristovi Ježišovi som Božím synom (dcérou).
Gal 3, 27:	Obliekol(la) som si Krista.
Gal 3, 29:	Keď som Kristov(a), som Abrahámovým potomstvom a podľa prisľúbenia dedičom(kou).
Gal 4, 6:	Pretože som syn (dcéra), poslal Boh do môjho srdca Ducha svojho Syna a on volá: „Abba, Otče!"
Gal 4, 9:	Už poznám Boha a On pozná mňa.
Gal 4, 7;	Už nie som otrokyňa, otrok ale dcéra, syn.
Gal 4, 31:	Nie som dieťaťom „otrokyne", ale „slobodnej".
Gal 5, 13:	Som povolaný(á) pre slobodu.
Gal 5, 24:	Patrím Kristovi a preto som ukrižoval(a) svoje telo s vášňami a žiadosťami.
Gal 6, 10:	Ešte mám čas.
Gal 6, 14:	Som ukrižovaný(á) svetu.
Ef 1, 3:	V Kristovi som požehnaný(á) všetkým nebeským duchovným požehnaním.
Ef 1, 4:	V Kristovi si ma Boh ešte pred stvorením sveta vyvolil, aby som bol(a) pred jeho tvárou svätý(á) a nepoškvrnený(á) v láske.
Ef 1, 5:	Podľa dobrotivého rozhodnutia božej vôle som predurčený(á), aby som sa skrze Ježiša Krista stal(a) jeho adoptovaným synom (dcérou).
Ef 1, 6:	Som prijatý(á) ako milovaný(á).
Ef 1, 7:	Som vykúpený(á).
Ef 1, 3:	Som štedro zahrnutý(á) milosťou vo všetkej Božej múdrosti a rozumnosti.
Ef 1, 12:	Som povolaný(á) byť na chválu Božej slávy.
Ef 1, 13-14:	Som zapečatený(á) Duchom a On je závdavkom môjho dedičstva.
Ef 2, 3:	Viac nežijem v zlých žiadostiach mojej hriešnej prirodzenosti a viac nie som dieťaťom hnevu.
Ef 2, 5:	Som ukrižovaný(á) a živý(á) s Kristom.
Ef 2, 6:	Som vzkriesený(á) a mám miesto v nebi.
Ef 2, 8:	Som spasený(é) milosťou skrze vieru.

Ef 2, 10:	Som jeho dielo, stvorený(á) v Kristovi Ježišovi pre dobré skutky.
Ef 2, 13:	V Kristovi Ježišovi som sa ja, čo som bol(a) kedysi ďaleko, stal(a) skrze Kristovu krv blízkym(ou).
Ef 2, 18:	Skrze Krista mám v Duchu prístup k Otcovi.
Ef 2, 19:	Už nie som cudzinec(ka) ani prišelec(kyňa), ale som spoluobčan(ianka) svätých a patrím do Božej rodiny.
Ef 2, 20:	Som postavený(á) na základe apoštolov a prorokov.
Ef 2, 22:	V Kristovi som vbudovaný(á) do Božieho príbytku v Duchu.
Ef 3, 6:	Som spoludedičom, spoluúdom a spoluúčastníkom prisľúbenia v Kristovi Ježišovi skrze evanjelium.
Ef 3, 12:	Skrze vieru v Krista mám odvahu a prístup k Bohu v slobode a dôvere.
Ef 4, 1:	Dostalo sa mi povolania od Pána.
Ef 4, 4:	Som povolaný(á) v jednej nádeji svojho povolania.
Ef 4, 7:	Dostal(a) som milosť podľa miery, akou ma obdaroval Kristus.
Ef 4, 21:	Som vyučovaný(á) v Kristovi.
Ef 4, 30:	Som označený(á) pečaťou Ducha Svätého na deň vykúpenia.
Ef 5, 8:	Kedysi som bol(a) tmou, ale teraz som svetlom v Pánovi.
Ef 5, 30:	Som údom Jeho tela.
Ef 6,10n:	Som Božím bojovníkom, Božou bojovníčkou.
Flp 1, 6:	Mám presvedčenie, že Ten, ktorý vo mne začal dobré dielo, ho aj dokončí.
Flp 1, 29:	Dostal(a) som milosť nielen v Krista veriť, ale aj trpieť pre neho.
Flp 4, 13:	V Kristovi všetko môžem, vládzem.
Kol 1, 4:	Mám lásku k všetkým svätým.
Kol 1, 5:	Mám nádej uloženú v nebi.
Kol 1, 12:	Som schopný(á) mať podiel na Jeho vlastníctve.
Kol 1, 13:	Som vytrhnutý(á) z moci tmy a prenesený(á) do Božieho kráľovstva.
Kol 1, 14:	V Ježišovi Kristovi mám vykúpenie a odpustenie hriechov.
Kol 1, 22:	Skrze Krista som zmierený(á) s Bohom, aby si ma postavil pred svoju tvár svätého(ú), nepoškvrneného(ú) a bez úhony.
Kol 2, 10:	V Kristovi som naplnený(á).
Kol 2, 11:	V Kristovi som bol(a) obrezaný(á) obriezkou urobenou nie rukou, ale obriezkou Kristovou, vyzlečením hriešneho tela.
Kol 2, 12:	S Ježišom som bol(a) pochovaný(á) v krste a v ňom som bol(a) s ním aj vzkriesený(á) vierou v moc Boha, ktorý ho vzkriesil z mŕtvych.
Kol 2, 13:	Aj mňa, čo som bol(a) mŕtvy(a) v hriechoch a neobriezke svojho tela, oživil s Kristom a odpustil mi všetky hriechy.
Kol 2, 14:	Kristus odstránil môj dlžobný úpis, ktorý bol svojimi nariadeniami proti mne a prekážal ml tým, že ho pribil na kríž.
Kol 3, 3:	Zomrel(a) som s Kristom a môj život je s Ním ukrytý v Bohu.
Kol 3, 9-10:	Moja prirodzenosť je zmenená.
Kol 3, 12:	Som Boží(a) vyvolený(á), svätý(á) a milovaný(á).
Kol 3, 15:	Som povolaný(á) pre Kristov pokoj.
1 Sol 1, 9:	Od modiel som sa obrátil(a) k živému a pravému Bohu, aby som mu slúžil(a).
1 Sol 1, 10:	Ježiš ma zachraňuje od budúceho hnevu.
1 Sol 4, 7:	Boh ma nepovolal pre nečistotu, ale pre posvätenie.
1 Sol 5, 4:	Nie som vo tme, aby ma deň Pánovho príchodu prekvapil ako zlodej.
1 Sol 5, 5:	Som dcérou, synom svetla a dcérou, synom dňa. Nepatrím noci ani tme.
1 Sol 5, 8:	Patrím dňu.
1 Sol 5, 9:	Boh ma neurčil pre hnev, ale aby som získal(a) spásu skrze nášho Pána Ježiša Krista.
2 Sol 1, 5:	Budem uznaný(á) za hodného(u)Božieho kráľovstva.
1Tim 6, 12:	Som povolaný(á) do večného života.
2 Tim 1, 9:	Som spasený(á) a povolaný(á) svätým povolaním, nie pre moje skutky, ale z Božieho rozhodnutia a milost1, ktorú som dostal(a) v Kristovi Ježišovi pred večnými vekmi.
2 Tim 2, 11:	Ak som s Kristom zomrel(a), budem s ním aj žiť.
Tít 3, 3-7:	Som spasený(á), znovuzrodený(á), obnovený(á) Duchom Svätým a ospravedlnený(á) Božou milosťou.
Hebr 2, 14:	Pretože som Božie dieťa, mám účasť na krvi a tele.
Hebr 3, 1:	Som účastníkom(čkou) nebeského povolania.
Hebr 3, 6:	Som Otcovým domom.
Hebr 3, 14:	Stal(a) som sa účastníkom(čkou) Krista.
Hebr 4, 14:	Mám vznešeného veľkňaza, ktorý prenikol nebesia, Ježiša, Božieho Syna, ktorý cíti s mojimi slabosťam1, lebo bol podobne skúšaný vo všetkom okrem hriechu.
Hebr 4, 16:	Mám prístup k trónu milosti.
Hebr 7, 26:	Mám svätého, nevinného, nepoškvrneného veľkňaza, oddeleného od hriešnikov, povýšeného nad nebesia.
Hebr 8, 1:	Mám takého veľkňaza, ktorý si zasadol po pravici trónu velebnosti.
Hebr 10, 19:	Mám smelú dôveru, že vojdem do Svätyne skrze Ježišovu krv.
Hebr 10, 21:	Mám veľkňaza nad Božím domom, ktorým som.
Hebr 10, 22:	Mám svedomie očistené od viny.
Hebr 10, 34:	Mám lepší a trvalejší majetok, než je ten pozemský.
Hebr 12, 1:	Som obklopený(á) oblakom svedkov.
Hebr 12, 22-24:	Priblížil(a) som sa k vrchu Sion a k mestu

	živého Boha, k nebeskému Jeruzalemu, k myriadám anjelov, k slávnostnému zhromaždeniu, a k spoločenstvu prvorodených, ktorí sú zapísaní v nebi, k Bohu, sudcovi všetkých, K duchom spravodlivých, ktorí už dosiahli dokonalosť, k Ježišovi, prostredníkovi novej zmluvy, a k pokropeniu krvou, ktorá volá hlasnejšie ako Ábelova.
Jak 1, 18:	Som z Božej vôle zrodený(á) slovom pravdy, aby som bol(a) ako prvotina jeho stvorenia.
1 Pt 1, 3-4:	Otec ma znovuzrodil pre živú nádej, pre neporušiteľné, nepoškvrnené a nevädnúce dedičstvo.
1 Pt 1, 15:	Som povolaný(á) k svätosti.
1 Pt 1, 18-19:	Bol(a) som vykúpená drahou krvou Krista.
1 Pt 1, 23:	Som znovuzrodený(á) nie z porušiteľného semena, ale z neporušiteľného: Božím slovom, živým a večným.
1 Pt 2, 3:	Už som okúsil(a), aký dobrý je Pán.
1 Pt 2,9:	Som príslušník(čka) vyvoleného rodu, kráľovského kňazstva, svätého národa, ľudu určeného na vlastníctvo.
1 Pt 2,10:	Teraz som Božím ľudom. Ja, čo som predtým milosrdenstvo nedosiahol(la), som teraz skrze Ježiša milosrdenstvo dosiahol(la).
1 Pt 2, 11:	Som milovaný(á). Na tomto svete som cudzinec(ka) a pútnik(čka).
1 Pt 2, 24:	Som uzdravený(á), zomrel(a) som hriechu a žijem spravodlivosti.
1 Pt 2, 25:	Bol(a) som ako blúdiaca ovca, ale teraz som sa vrátil(a) k pastierovi a biskupovi svojej duše.
1 Pt 3, 9:	Som povolaný(á), aby som dostal(a) dedičstvo požehnania.
1 Pt 5, 10:	Som povolaný(á) Otcom v Kristovi Ježišovi do jeho večnej slávy.
2 Pt 1, 1:	Mám dar vzácnej viery v Ježiša Krista.
2 Pt 1, 3:	Kristova božská moc mi darovala všetko, čo treba pre život, a nábožnosť poznaním toho, ktorý nás povolal vlastnou slávou a mocou.
2 Pt 1, 4:	Mám vzácne a veľmi veľké prisľúbenia, aby som skrze ne mala účasť na Božej prirodzenosti.
2 Pt 1, 9:	Som očistený(á) od minulého hriechu.
2 Pt 1, 12:	Som utvrdený(á) v pravde.
1 Jn 1, 7-9:	Mám odpustené hriechy a som očistený(á) Ježišovou krvou.
1 Jn 1, 12:	Pre jeho meno mám odpustené hriechy.
1 Jn 1, 14:	Som silný(á), Božie slovo ostáva vo mne a premohol(la) som Zlého.
1 Jn 1, 20:	Mám pomazanie od Svätého a viem to.
1 Jn 2, 1:	Mám u Otca zástancu: Ježiša Krista, spravodlivého.
1 Jn 2, 25:	Mám prisľúbenie večného života.
1 Jn 2, 27:	Mám od Boha pomazanie, ktoré ma vo všetkom poúča, je pravdivé - nie je lžou a ostáva vo mne.
1 Jn 3, 1:	Volám sa Božím dieťaťom a ním aj som.
1 Jn 3, 2:	Teraz som Božím dieťaťom a ešte sa neukázalo, čím budem.
1 Jn 4, 4:	Som z Boha a mám víťazstvo, lebo ten, ktorý je vo mne je väčší ako ten, ktorý je vo svete.
1 Jn 5, 4-5:	Premohol(la) som svet.
1 Jn 5, 13:	Mám k Bohu dôveru, že ma počuje, keď o niečo prosím v jeho mene a viem aj to, že dostanem, o čo som ho žiadal(a).
1 Jn 5, 20:	Mám schopnosť poznať toho Pravého, lebo prišiel Boží Syn. A ja som v tom pravom, v jeho synovi Ježišovi Kristovi.

Často kladené otázky

1) Čo znamená, že Boh je SUDCA?

Podstatu tohto súdu osvetľuje sám Ježiš, keď vraví:

44 Ježiš zvolal: „Kto verí vo mňa, nie vo mňa verí, ale v toho,
ktorý ma poslal. 45 A kto vidí mňa, vidí toho, ktorý ma poslal.
46 Ja som prišiel na svet ako svetlo, aby nik, kto verí vo mňa,
neostal vo tmách. 47 Ak niekto počúva moje slová a
nezachováva ich, ja ho nesúdim, lebo som neprišiel svet
súdiť, ale svet spasiť. 48 Kto mnou pohŕda a neprijíma moje
slová, má svojho sudcu: slovo, ktoré som hovoril, bude ho
súdiť v posledný deň. 49 Lebo ja som nehovoril sám zo seba,
ale Otec, ktorý ma poslal, ten mi prikázal, čo mám povedať a
čo mám hovoriť. 50 A viem, že jeho príkaz je večný život. Čo
teda hovorím, hovorím tak, ako mi povedal Otec.“
(Jn 12,44–50)

A inde zase konštatuje:

16 Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna,
aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život. 17
Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa
skrze neho svet spasil. 18 Kto v neho verí, nie je súdený. Ale kto
neverí, už je odsúdený, pretože neuveril v meno Jednorodeného
Božieho Syna. 19 A súd je v tomto: Svetlo prišlo na svet, a ľudia
milovali tmu viac ako svetlo, lebo ich skutky boli zlé. 20 Veď
každý, kto zle robí, nenávidí svetlo a nejde na svetlo, aby jeho
skutky neboli odhalené. 21 Ale kto koná pravdu, ide na svetlo, aby
bolo vidieť, že svoje skutky koná v Bohu.
(Jn 3,16–21)

Podľa Ježiša každý človek, kto od Neho príjme spásu, je spasený a preto nemôže byť súdený a ani odsúdený (v. 18) – a zakrátko pochopíme, prečo to tak je[1].

[1] Byť spasený = byť Božím synom, stať sa Bohom. A Boží syn predsa nemôže byť súdený!

Naopak, kto od Ježiša spásu neprijal, sám sa odsúdil na jej stratu a nevlastnenie (v. 19). Ježiš ako sudca vlastne iba konštatuje a potvrdzuje toto samoodsúdenie sa človeka.

Aby sme to lepšie pochopili, uvedomme si, že **aj v našom bežnom živote rozoznávame dve formy súdu:**

- Tou **prvou je prax trestného súdu**. Na tomto súde – ak sa dokáže vina obžalovaného – sudca svojou autoritou odsúdi obvineného na súd, ktorý mu sám vymyslí (v intenciách zákona) a uloží podľa svojho úsudku. Tento trest nie je logickým následkom zločinu. Je uložený zvonka a sudca – keby sa tak rozhodol – by ho vôbec nemusel uložiť.

- **Druhou je prax rozhodcu** (nazývaného v staršej literatúre často a príhodne aj „sudcom“) napr. pri futbalovom zápase. On nie je ten, kto na základe nejakého ukazateľa rozhodne, ktoré mužstvo a o koľko za trest prehralo. Prehra je logickým dôsledkom mizernej hry mužstva a rozhodca (sudca) iba potvrdzuje, že mužstvo naozaj a práve o toľko a toľko gólov prehralo.

Podľa Biblie Boh súdi týmto druhým spôsobom. Neukladá trest zvonka. Ako konštatuje Katechizmus Katolíckej cirkvi:

Aby sme pochopili túto cirkevnú náuku a prax, treba si uvedomiť, že hriech má dvojaký následok. Ťažký hriech nám odníma spoločenstvo s Bohom, a tým nás robí neschopnými večného života, ktorého strata sa nazýva "večným trestom" za hriech. Na druhej strane, každý hriech, aj ľahký, zapríčiňuje nezdravé pripútanie k stvoreniam, ktoré potrebuje očisťovanie tak tu na zemi ako aj po smrti, v stave, ktorý nazývame očistec. Toto očisťovanie oslobodzuje od takzvaného "časného trestu" za hriech. Oba tieto tresty sa nemajú chápať ako nejaký druh pomsty, ktorú Boh ukladá zvonku, ale ako čosi, čo vyplýva zo samej povahy hriechu. Obrátenia, ktoré pochádzajú z vrúcnej lásky, môže dosiahnuť úplné očistenie hriešnika, takže už niet nijakého trestu.
(KKC 1472)

Boh ponecháva človekovi slobodu, aby sa sám slobodne rozhodol prijať Ním ponúkanú spásu, alebo sa rozhodol ju odmietnuť. Ak človek spásu príjme, Boh svojim „sudcovským výrokom“ tento fakt potvrdí – spolu s Neho plynúcim a darovaným „nárokom“ na spoločenstvo Neba. Ak človek tento Dar odmietne, Boh opäť svojim výrokom – a s veľkou bolesťou – túto jeho voľbu potvrdí a umožní mu tak žiť zatratenie, ktoré si človek slobodne a vedome vyvolil ako „lepšiu alternatívu“.

Filozof J. P. Moreland na to vraví: „*Peklo bude večným monumentom ľudskej dôstojnosti a veľkosti samostatného rozhodovania sa človeka. Je to chránené miesto, kde Boh hovorí dve dôležité veci: ‚Slobodu rozhodovať sa rešpektujem až tak, že nikoho nebudem nútiť ísť tam, kam ja chcem, a nositeľov mojej podoby si tak veľmi vážim, že ich nikdy nezničím'.*" A preto každý človek, ktorý si toto riešenie zvolí, môže ho slobodne prežívať až naveky… Pavel Evdokimov píše: „*Vo vzťahu k Bohu, ktorý nikoho nenúti, aby Ho miloval, je existencia pekla svedectvom toho, že Boha milujeme slobodne. Práve táto slobody plodí peklo, pretože môžeme vždy povedať „nebuď vôľa Tvoja“, a sám Boh proti týmto slovám nič nezmôže.*“

Katechizmus Katolíckej cirkvi je v tomto smere jasný:
Kristus je Pán večného života. Jemu, ako Vykupiteľovi sveta prináleží plné právo konečného súdu skutkov a ľudských sŕdc. Toto právo "nadobudol" skrze svoj Kríž. Aj Otec "odovzdal celý súd Synovi" (Jn 5,22).[607] No Syn neprišiel súdiť, ale spasiť, rozdávať život, ktorý má v sebe. Odmietnutím milosti sa v tomto živote už súdi každý sám, dostane podľa svojich skutkov a dokonca sa môže odsúdiť aj naveky, keď odmietne Ducha lásky.
(KKC 679)

Peklo je vlastne niečo, čo už dôverne poznáme: je to v konečnom dôsledku svet, do ktorého sme sa narodili a v ktorom žijeme. Pavol Evdokimov vraví: „*…peklo je medzi nami. Tento pojem síce býva nadužívaný, ale aj napriek tejto inflácii býva život takto trvalo označovaný: peklo nešťastnej lásky, peklo manželského života, peklo prítomnosti druhého, peklo seba samého. Je to peklo šité človekovi na mieru, vpadá do našej intimity, stáva sa všedným prvkom, známym a predsa drvivým. Líši sa síce od obrazov stredovekých majstrov, či od plátien Boschových, Goyových, alebo Tanca smrti, ale tým je iba reálnejšie. … Marcel Jouhandeau vyjadruje podstatu: „Môžem proti Bohu vybudovať celú ríšu, s ktorou Boh nemôže urobiť vôbec nič; a to je peklo.‘*“ Svet bez Boha a mimo Boha, to je peklo a od toho „eschatologického Pekla“ sa líši iba v dvoch veciach: stále doň ešte prenikajú záblesky Božieho svetla a stále to ešte nie je stav trvalý, je ešte stále možné obrátenie.

2) Prečo niekedy prichádza UTRPENIE?

Biblia skutočne spomína utrpenie, obetu a bolesť ako niečo, s čím sa človek na ceste k Bohu potýka. Dôvody sú najmenej tri:

Jednota s Bohom.

Spása sa uskutočňuje cez jednotu s Kristom. Jednota ale v sebe alebo zahŕňa všetko – dobré aj zlé, radostné aj bolestné – alebo nie je jednotou, ale iba vypočítavosťou a využívaním. Preto v Biblii Pavol hovorí:

„*Ale ak sme deti, sme aj dedičia: Boží dedičia a Kristovi spoludedičia; pravda, ak s ním trpíme, aby sme s ním boli aj oslávení*.“ (Rim 8,17)

V tomto úryvku Pavol používa tri veľmi podobné slová:

- *synkleronomos* – „*kleronomos*“ označuje niekoho, kto niečo dostáva ako dar do vlastníctva. Všeobecne sa toto slovo používa o dedičoch. Predpona „syn“ potom označuje zdieľanie niečoho: označuje niekoho, kto sa s dedičom delí o jeho dedičstvo, zdieľajú sa navzájom. V našom prekladom je to onen „spoludedič“.

- *sympaschó* – opäť tá istá predpona „syn“. V tomto prípade označuje niekoho, kto zdieľa s niekým iným jeho bolesti, utrpenia. Je to spolutrpiteľ, sú-druh v utrpení a námahe.

- *syndoxazó* – tá istá predpona teraz označuje slovo „spoluoslávený“ – teda ten, kto má podiel a zdieľa s niekým iným jeho slávu.

V praxi teda Pavlova veta znie asi takto: „*Sme spoludedičia Krista, ale len vtedy, ak sme zároveň aj spolutrpitelia Krista, aby sme tak boli aj spoluoslávenci Krista.*“ Silný dôraz je daný práve na ono „zdieľanie“ všetkého vo všetkom.

Ak chceme vidieť, čo trápi Ježišovo srdce, stačí ak si vypočujeme slová Biblie:

„[41] *Keď sa priblížil a zazrel mesto, plakal nad ním* [42] *a hovoril: „Kiež by si aj ty v tento deň spoznalo, čo ti prináša pokoj!*“ (Lk 19,41n).

Sám rozpráva príbeh o Pastierovi, ktorý napriek únave a spaľujúcej horúčosti dňa s úzkosťou v srdci hľadá stratenú ovcu. A keď ju nájde, nehľadí na nič, zozbiera posledné sily a na pleciach ju odnesie domov do košiara (Lk 15,4–6). Ak chceme vidieť Ježišovo utrpenie, tak potom je to utrpenie, ktoré je ovocím námahy a starostlivosti o spásu všetkých ľudí. Ježiš sa úplne zasväcuje spáse všetkých ľudí (Jn 18,37), v tejto službe postupne obetuje všetko (Mt 8,20) a nakoniec aj to posledné: holý život (2 Kor 5,14).

Námaha rastu

Spása nie je o tom, že niečo *dostaneme*, ale že sa niečím (niekým) *staneme*. Podstatou kresťanstva teda nie je „sekať dobrotu“, aby sme za to dostali „cukrík“ spásy. Podstatou kresťanstva je rast, prerod na Božích synov a dcéry, zbožštenie.

Rast ale so sebou prináša námahu, bolesť a utrpenie. Bežne ho v živote prežívame: športovec sa namáha a trpí na tréningu, aby rástli jeho svaly a výkonnosť. Robotník sa namáha a trpí v robote, aby zarobil peniaze. Školák trpí ranným vstávaním, musí často vymeniť hru za učenie, hračky za zošity a knihy a namáhavo študovať. Podobne aj úsilie spojené s prerodom na synov a dcéry Boha predpokladá ochotu vynaložiť ho, zniesť bolesť s ním spojenú a prípadne aj obetu.

Bolesť zomierania

Jedným zo základných faktorov rastu je aj to, že odumierame tomu, čím sme boli doteraz – starému človekovi – a rodíme sa ako nové stvorenie. Biblia o tom hovorí:

„*Krstom sme teda s ním boli pochovaní v smrť, aby sme tak, ako bol Kristus vzkriesený z mŕtvych Otcovou slávou, aj my žili novým životom. Lebo ak sme s ním zrástli a stali sa mu podobnými v smrti, tak mu budeme podobní aj v zmŕtvychvstaní. Veď vieme, že náš starý človek bol s ním ukrižovaný, aby bolo hriešne telo zničené, aby sme už neotročili hriechu. Lebo kto zomrel, je ospravedlnený od hriechu. Ale ak sme zomreli s Kristom, veríme, že s ním budeme aj žiť. Veď vieme, že Kristus vzkriesený z mŕtvych už neumiera, smrť nad ním už nepanuje. Lebo keď zomrel, zomrel raz navždy hriechu, ale keď žije, žije Bohu. Tak zmýšľajte o sebe aj vy: že ste mŕtvi hriechu a žijete Bohu v Kristovi Ježišovi.*“ (Rim 6,4-11).

Toto zanechávanie starého môže niekedy sprevádzať bolesť, niekedy strach a úzkosť…

Podstatné ale je…

…že ovocie tejto námahy prerodu ďaleko ju presahuje. Ako vraví Biblia:

„*6 Preto sa radujete, hoci sa teraz, ak treba, trochu aj rmútite pre rozličné skúšky, 7 aby vám vaša vyskúšaná viera, omnoho vzácnejšia ako pominuteľné zlato, ktoré sa tiež skúša ohňom, bola na chválu, slávu a česť vtedy, keď sa zjaví Ježiš Kristus. 8 Vy ho milujete, hoci ste ho nevideli. Ani teraz ho nevidíte, ale veríte a jasáte nevýslovnou radosťou, plnou slávy, 9 že dosahujete cieľ svojej viery - spásu duší.*“ (1 Pt 1,6–9)

„*18 A myslím, že utrpenia tohoto času nie sú hodny porovnávania s budúcou slávou, ktorá sa na nás má zjaviť. 19 Veď stvorenie túžobne očakáva, že sa zjavia Boží synovia. 20 Lebo stvorenie bolo podrobené márnosti - nie z vlastnej vôle, ale z vôle toho, ktorý ho podrobil a dal mu nádej, 21 že aj samo stvorenie bude vyslobodené z otroctva skazy, aby malo účasť na slobode a sláve Božích detí. 22 Veď vieme, že celé stvorenie spoločne vzdychá a zvíja sa v pôrodných bolestiach až doteraz. 23 A nielen ono, ale aj my sami, čo máme prvotiny Ducha, aj my vo svojom vnútri vzdycháme a očakávame adoptívne synovstvo, vykúpenie svojho tela.*“ (Rim 8,18–23)

Nejedná sa teda o bolesť, spôsobenú odmietavým postojom Boha voči nám, či Jeho posadnutosťou bolesťou, trápením a Jeho skúposťou. Je to bolesť rastu, v ktorej ovocie nekonečne presahuje bolesť a obetu k nemu vedúce.

3) Ak je spása zadarmo a nemusím si ju ZASLÚŽIŤ, prečo potom nie sú všetci ľudia na svete spasení?

Podobne by sme sa mohli pýtať: ak je napríklad vzdelanie zadarmo a prístupné všetkým ľuďom, prečo nie sú všetci ľudia akademici a doktori?

Spása je stav, pre ktorý sa rozhodujeme a ktorý si osvojujeme. Boh ho dáva každému a úplne zadarmo a nikto si nemusí tento dar nijako zasluhovať.

Ale z našej strany je potrebné tento dar prijať. Boh nám ponúka, že môžeme byť synmi Boha a žiť ako Boh. Z našej strany to potom vyžaduje rozhodnutie Bohu uveriť, zamilovať si Ho ako Otca, prijať identitu synov Boha a začať žiť a konať ako Boh. Bez tohto rozhodnutia spása možná nie je…

4) Ak sa Boh stará o to, čo sa deje vo svete, ako môže DOPUSTIŤ všetko to zlo?

Dôvod je jednoduchý:

K spáse musí človek byť slobodný, pretože iba slobodný tvor je schopný dôvery, lásky a následne zbožštenia. Preto nie je možné, aby Boh ovládal a manipuloval človeka.

Boh by iste radšej videl svet krásny a plný radosti (o tom bol nakoniec Raj), ale bez spolupráce človeka nie je možné tento stav nijako na človekovi vynútiť bez toho, aby utrpela dôstojnosť a sloboda človeka. Bez nich by ale spása bola nemožná. Vymeniť pár rokov života na zemi za stratu spásy naveky – to by nebol dobrý obchod. Preto Boh ponecháva slobodu človeka nedotknutú a to aj za cenu toho, že svet sa nerozvíja podľa Božích predstáv a je v ňom zlo.

Boh ale má dosť moci na to, aby aj zo zla dokázal vyťažiť dobro pre človeka, ktorý s Ním spolupracuje a zotrváva v Ňom. Presne toto má na mysli Biblia, keď vraví:

„*28 Vieme, že tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré; tým, čo sú povolaní podľa jeho rozhodnutia.*“ (Rim 8,28)